

Rada Jihomoravského kraje

90. schůze konaná dne 5.2.2015

Materiál k bodu č. programu:

Podání kasačních stížností proti rozsudkům Městského soudu v Praze

(důvodová zpráva je uvnitř materiálu)

Návrh na usnesení:

Rada Jihomoravského kraje v souladu s § 59 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,

- a) **s o u h l a s í** s podáním kasační stížnosti, jejíž text tvoří přílohu č. zápisu (příloha č. 1 materiálu) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 109/2012-96, jehož kopie tvoří přílohu č. zápisu (příloha č. 2 materiálu),
- b) **s o u h l a s í** s podáním kasační stížnosti, jejíž text tvoří přílohu č. zápisu (příloha č. 3 materiálu) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 108/2012-67, jehož kopie tvoří přílohu č. zápisu (příloha č. 4 materiálu),
- c) **p o v ě ř u j e** Mgr. Zdeňka Jarolíma, referenta oddělení veřejné osobní dopravy odboru rozvoje dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje, aby jménem Jihomoravského kraje jednal ve věci kasačních stížností proti rozsudkům Městského soudu v Praze uvedeným pod písm. a) a b) usnesení, vedených Nejvyšším správním soudem, a vykonával veškeré právní úkony s těmito věcmi související.

K materiálu: Podání kasačních stížností proti rozsudkům Městského soudu v Praze

<i>Zpracoval:</i>	<i>Vedoucí odboru:</i>	<i>Předkládá (za příslušný úsek):</i>	<i>Předkládá:</i>
Mgr. Zdeněk Jarolím, v.r. odbor rozvoje dopravy	Ing. Rostislav Snovický, v.r. vedoucí odboru rozvoje dopravy	Bc. Zdeněk Pavlík, v.r. náměstek hejtmána	Bc. Zdeněk Pavlík, v.r. náměstek hejtmána
<i>Právní garance:</i>	<i>Vedoucí úseku:</i>		<i>Spolupředkládá:</i>
Mgr. Zdeněk Jarolím, v.r. odbor rozvoje dopravy	Ing. Rostislav Snovický, v.r. vedoucí úseku dopravy a majetku		Ing. Antonín Tesařík, v.r. člen Rady Jihomoravského kraje
<i>Dotčené odbory:</i>			
Ing. Ludmila Hrachovinová vedoucí odboru ekonomického			

Důvodová zpráva

A.

Žalobou ze dne 23.12.2003 podanou k Městskému soudu v Brně se společnost ČAS-SERVICE a.s. domáhala po JMK a společně a nerozdílně s ním i po České republice – Ministerstvu dopravy zaplacení částky 2.477.630 Kč. Svůj nárok odůvodnila tím, že fakticky od 1.1.2003 provozovala s vědomím JMK veřejnou linkovou dopravu dle platné licence a schválených jízdních řádů, aniž by s ním měl uzavřenu smlouvu o veřejných službách. Ke konci března 2003 byla situace pro ČAS-SERVICE a.s. údajně natolik neúnosná, že s JMK 14.4.2003 uzavřeli Smlouvu o vzniku závazku veřejné služby ve veřejné linkové osobní dopravě, která byla sjednána se zpětnou účinností na dobu od 1.1.2003 do 31.3.2003. ČAS-SERVICE a.s. dovodil, že uzavřená smlouva je neplatná a domáhal se zaplacení požadované částky z důvodu bezdůvodného obohacení.

Po proběhlém řízení před soudem I. stupně byl ve věci vydán rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 22.5.2006, č.j. 17 C 4/2004-56, proti kterému se JMK odvolal.

Jak vyplývá z rozsudku vydaného Krajským soudem v Brně dne 7.8.2008, č.j. 27 Co 831/2006-103, jakožto soudu odvolacího, smlouvu o závazku veřejné služby mezi JMK a ČAS-SERVICE a.s. považoval již tento soud za platnou (podřadil ji i přes její označení pod typ tzv. smlouvy nepojmenované). Nejvyšší soud ČR tuto skutečnost nijak nezpochybil a svým rozsudkem ze dne 1.12.2010, č.j. 23 Cdo 318/2009-135 předchozí rozsudky jak Krajského soudu v Brně, tak Městského soudu v Brně (I. instance) zrušil a věc postoupil k řízení Ministerstvu vnitra s ohledem na to, že se jedná o spor z veřejnosprávní smlouvy.

Stejně tak Nejvyšší správní soud v následném řízení o kompetenčním sporu, jehož výsledkem byl rozsudek ze dne 27.9.2011, č.j. Komp 2/2011-90, ve kterém určil, že k rozhodnutí ve věci je příslušné Ministerstvo vnitra, nezjistil, že by věc nespádala do pravomoci správního orgánu a rozhodl o příslušnosti Ministerstva vnitra.

Nebylo tedy shledáno, že by předmětná smlouva o závazku veřejné služby byla neplatná (touto otázkou se ostatně zabývalo ve svém rozhodnutí i Ministerstvo vnitra, přičemž neshledalo důvody pro neplatnost) a otázka vydání bezdůvodného obohacení se stává bezpředmětnou a rozhodlo ve věci tak, že návrh ČAS-SERVICE a.s. zamítlo.

B.

Žalobou ze dne 31.3.2006 podanou k Městskému soudu v Brně se ČAS-SERVICE a.s. domáhal po JMK a společně a nerozdílně s ním i po České republice – Ministerstvu dopravy zaplacení částky 2.495.961 Kč. Dne 1.6.2006 pak vzal žalobu proti České republice – Ministerstvu dopravy zpět. Svůj nárok odůvodnil tím, že fakticky od 1.1.2003 provozoval s vědomím JMK veřejnou linkovou dopravu dle platné licence a schválených jízdních řádů, aniž by s ním měl uzavřenu smlouvu o veřejných službách. Ke konci března 2003 byla situace pro ČAS-SERVICE a.s. údajně natolik neúnosná, že s JMK 14.4.2003 uzavřeli Smlouvu o vzniku závazku veřejné služby ve veřejné linkové osobní dopravě, která byla sjednána se zpětnou účinností na dobu od 1.1.2003 do 31.3.2003. Nároky za období od 1.1.2003 do 31.3.2003 pak uplatnil žalobou u Městského soudu v Brně pod sp.zn. 17 C 4/2004. Pro další období byly takové smlouvy mezi JMK a ČAS-SERVICE a.s. uzavírány vždy zpětně na období jednoho měsíce, a to za měsíc duben 2003 dne 29.5.2003, za květen 2003 dne 1.7.2003 a za červen 2003 dne 21.7.2003. ČAS-SERVICE a.s. dovodil, že uzavřené smlouvy jsou neplatné a domáhal se zaplacení požadované částky z důvodu bezdůvodného obohacení.

Po proběhlém řízení před soudem I. stupně bylo ve věci vydáno usnesení Městského soudu v Brně ze dne 28.2.2011, č.j. 33 C 129/2006-144, kterým bylo řízení zastaveno a věc byla postoupena Ministerstvu vnitra.

Nebylo tedy shledáno, že by předmětná smlouva o závazku veřejné služby byla neplatná (touto otázkou se ostatně zabývalo ve svém rozhodnutí i Ministerstvo vnitra, přičemž neshledalo důvody pro neplatnost) a otázka vydání bezdůvodného obohacení se stává bezpředmětnou a rozhodlo ve věci tak, že návrh ČAS-SERVICE a.s. zamítlo.

C.

Obě rozhodnutí Ministerstva vnitra dle písm. A. a B. napadl ČAS-SERVICE a.s. správní žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud v Praze pak svými rozsudky ze dne 21.1.2015, proti nimž je navrhováno podat kasační stížnost, rozhodl tak, že obě rozhodnutí Ministerstva vnitra jsou nicotná. Své rozhodnutí odůvodnil absencí pravomoci správních orgánů k rozhodování v těchto věcech.

D.

Otázka pravomoci a věcné příslušnosti rozhodnout o návrhu ČAS-SERVICE a.s. je řešena de facto kontinuálně devátým rokem (potažmo v druhé věci mezi týmiž účastníky dokonce dvanáctým rokem), přičemž nynější názor Městského soudu v Praze nelze označit jinak, než jako nečekaný. O návrzích ČAS-SERVICE a.s. vedly řízení nejprve soudy, které svoji pravomoc nakonec nedovodily (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 1.12.2010, č.j. 23 Cdo 318/2009-135, kdy tento soud rozhodl, že jde o spor z veřejnoprávní smlouvy, k jehož řešení jsou příslušné správní orgány). Následně věcnou příslušnost k rozhodnutí o návrzích ČAS-SERVICE a.s. posuzoval i Nejvyšší správní soud, a to jako negativní kompetenční spor mezi dvěma správními orgány – Ministerstvem vnitra a Ministerstvem dopravy. Tento soud neshledal nedostatek pravomoci u správních orgánů a vyslovil, že o věcech je příslušné rozhodnout Ministerstvo vnitra. Vzhledem k tomu, že pravomoc je základní podmínkou řízení, lze očekávat, že by Nejvyšší správní soud při svém rozhodování takový nedostatek odhalil.

E.

ORD je názoru, že byť by žalobce (ČAS-SERVICE a.s.) své nároky právně kvalifikoval jakkoliv, není soud (stejně tak správní orgán, který rozhoduje) jeho právním názorem vázán a skutek po právní stránce posoudí sám (viz. rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 8.9.2014, č.j. 28 Cdo 1798/2014, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 22.5.2008, č.j. 33 Odo 647/2006). Tak se stalo i v tomto případě, kdy byly nároky ČAS-SERVICE a.s. po obsahové stránce posouzeny jako nároky z platné veřejnoprávní smlouvy.

F.

Ministerstvo vnitra na přímý dotaz telefonicky sdělilo, že kasační stížnosti proti předmětným rozsudkům Městského soudu v Praze podávat nebude a podnikne kroky k tomu, aby byla věc projednána tzv. zvláštním senátem podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, aby rozhodl, zdali jsou k rozhodnutí ve věci příslušné správní orgány či soudy.

Ministerstvo dopravy sdělilo, že kasační stížnosti pravděpodobně nepodá.

G.

Vzhledem ke skutečnosti, že v případě, kdy by podání kasačních stížností bylo úspěšné, zkrátí se rozhodovací proces o úsek rozhodování o kompetenčním konfliktu mezi soudy a správními orgány, navrhuje se, aby byly kasační stížnosti podány.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, tedy proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 108/2012-67, je nutno ji podat ve lhůtě do 6.2.2015, a proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 109/2012-96, je nutno ji podat ve lhůtě do 9.2.2015.

V případě, že by podání kasačních stížností nebylo úspěšné, lze očekávat, že by byla Jihomoravskému kraji uložena povinnost zaplatit ostatním účastníkům náklady řízení (u ČAS-SERVICE a.s. odhadujeme cca 5 tis. v každé věci, u Ministerstva vnitra náklady neočekáváme).

Dle ust. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů musí být stěžovatel (tedy JMK) zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel (JMK), jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pro operativní postup v řízení se navrhuje, aby byl k jednání jménem Jihomoravského kraje a k vykonávání veškerých právních úkonů souvisejících ve věci kasačních stížností proti rozsudkům Městského soudu v Praze uvedeným pod písm. a) a b) usnesení, vedených Nejvyšším správním soudem, pověřen Mgr. Zdeněk Jarolím, referent oddělení veřejné osobní dopravy odboru rozvoje dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Mgr. Zdeněk Jarolím splňuje výše uvedené požadavky soudního řádu správního pro zastupování Jihomoravského kraje.

Přílohy:

- 1) text kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 109/2012-96
- 2) kopie rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 109/2012-96
- 3) text kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 108/2012-67
- 4) kopie rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21.1.2015, sp.zn. 10 A 108/2012-67